

Perfils

Les festes tradicionals

EMPRE he estat un fervorós aimant de la tradició sana dels pobles; però no d'aquella tradició estàtica, gairebé petrificada, sinó d'aquella altra que, tot i permetent als pobles viurer d'acord amb el progrés i la civilització, els hi permet, emperò, reviurer els seus records, aquells records que, essent les iniciatives de la seva ànima, són, ensems, el fonament-mare de llur situació actual, en tots els ordres de la vida.

Per ço avui, al llegir el programa de festes d'aquest any, he sentit complaença al considerar que totes aquestes festes —artístiques, esportives, populars, i, àdhuc, exòtiques— són, tanmateix, l'exponent de la civilització i progrés actual; però he sentit, també,—per què no dir-ho?— certa decepció al no veure-hi inclòs en aquest programa «les festes tradicionals», les festes que rememorin, sintetitzan-ho, aquella personalitat jurídica, tan ben definida, que palesà Tortosa en diversos moments de la història; aquella mateixa jerarquia històrica, tan alta i tan incòlume, d'altres temps; i aquelles característiques racials, en fi, tan pròpies, tan privatives de Tortosa; aquelles característiques que desdibuixen llur personalitat com a poble major d'edat, i que esdevenen a nosaltres com a herència que sabrem vitalitzar per a que Tortosa sia dins la Catalunya autònoma i republicana d'avui, el que fou en la Catalunya del segle XIV fins al segle XVIII: la Tortosa gran i rica en tots els múltiples ordres de la vida, que, patriòticament, hem de desitjar que sigui.

Manquen al programa aquestes festes tradicionals. Esmenem-ho per a l'any vinent.

S. CAMPOS I TERRÉ